

vor lucra pentru libertatea ta. Dacă ești la spânzurătoare pentru dreptate, toate cerurile nu vor avea astâmpăr și vor lucra ca să preschimbe moartea ta în viață. „Fii om” este puțin spus. „Fiți dumnezei,” zice Sfânta Scriptură. „Fii om” este un program scurt. „Fiți dumnezei” este programul cel mai înalt. Flămânziți, nici un program nu vă va satura, în afară de cel mai înalt. Însetați, nici un program nu vă va adăpa, în afară de cel mai înalt. Cei

ce vă șoptesc la ureche „fiți oameni,” de fapt vă șoptesc „fiți ceea ce sunteți,” dar în alt chip. Iar Dumnezeu, cu încredere în voi, vă șoptește taina cea mai înaltă și cea mai dragă: „fiți dumnezei!” Și nimic mai mult decât aceasta nu se poate spune. Dincolo de aceasta, cuvintele se pierd, iar tăcerea se face grăitoare.

Sursa: Sfântul Nicolae Velimirovici, *Gânduri despre bine și rău*, Editura Predania, 2009

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 15 august	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → Adormirea Maicii Domnului
Sâmbătă 20 august	18:00	Vecernie și Litie
Duminică 21 august	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a VIII-a după Rusalii

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Iar de i se pare cuiva că știe ceva, încă nimic n-a cunoscut
precum se cade a cunoaște.*

(I Corinteni 8, 2)

Nr. 177 / 14 august 2016

GÂNDURI DESPRE BINE ȘI RĂU

Cinci imbolduri

Sunt cinci imbolduri de căpetenie, după care se călăuzesc oamenii în faptele lor:

1. câștigul personal cu desfătarea proprie;
2. legătura de rudenie sau de sânge;
3. legile comunității;
4. conștiința;
5. simțământul prezenței Dumnezeului Celui Viu.

Primele trei impulsuri le întâlnim și la animale; cel de-al patrulea la mulți oameni, iar cel din urmă doar la unii oameni.

Să ne exprimăm într-un limbaj militar: impulsul al cincilea este asemeni primei linii a frontului pe care, dacă omul o pierde, se retrage și cade în a doua linie a frontului (și

**SFÂNTUL NICOLAE
VELIMIROVICI**
EPISCOPUL OHRIDEI ȘI JICEI

1881 – 1956

anume impulsul al patrulea), pe care dacă îl pierde omul se retrage și cade în a treia linie a frontului (și anume al treilea impuls), pe care dacă omul îl pierde se retrage și cade în a patra linie a frontului (și anume al doilea impuls), pe care dacă îl pierde omul se retrage și cade în a cincea linie a frontului (și anume întâiul impuls).

Așa merge decăderea omului – decăderea și pierzania. Zicem și pierzania pentru că omul poate pierde și ultima linie a frontului (respectiv impulsul cel dintâi), și atunci nu-i rămâne nimic decât nepăsarea tocită față de toate, deznădăjduirea și sinuciderea.

Oamenii desăvârșiți și oamenii nedesăvârșiți

Oamenii nedesăvârșiți se simt bine în această lume. Cei desăvârșiți s-au simțit întotdeauna străini și călători în această lume. Cei nedesăvârșiți își caută obârșia și o află, zic ei, în gunoi și în ograda din jurul casei; de aceea, cântărind de unde și ce sunt, se simt mândri de chipul și asemănarea omenească. Cei desăvârșiți își caută începutul și îl află departe, mai presus de flăcările stelelor, în înțelegerea cea necuprinsă și în sfințenia cea negrăită – de aceea sunt smeriți și triști, pentru că se văd foarte depărtați de chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Pe cel desăvârșit nu-l chinuie mult întrebarea: „Cine m-a

făcut?” Pentru el nu poate fi decât o singură alternativă: ori Dumnezeu, ori eu. Și fiindcă socotește că tot ceea ce-l înconjoară este mai puțin înțelept decât Dumnezeu și decât el însuși, și pentru că știe că nu s-a făcut singur, nu rămâne nimeni, nu doar în acest univers, ci și în sute de universuri ca acesta, care să se poată numi făcătorul său, al omului, afară de unul Dumnezeu.

Iar cei nedesăvârșiți suferesc și răsuferesc întrebarea pe toate fețele, și își caută obârșia în gunoi și în ograda din jurul casei, numai ca să nu aibă de cine se teme ori de cine să se rușineze, și ca să aibă cu ce să se laude.

Știința și purtarea

Un țăran fără carte știe mai multe decât își închipuie un orășean cu carte. Dumnezeu îl învață. Un orășean cu carte știe mai puțin decât își închipuie un țăran fără carte. Mândria scade știința lui. Învață ce vrei și cunoaște ce poți; însă un lucru trebuie să știi: întotdeauna este mai de preț purtarea cea bună, decât știința cea multă. Omul învățat, îmbrăcat în haine de pușcăriaș, stârnește scârba, dar cel fără carte îmbrăcat în haine de pușcăriaș stârnește mila. Când se află că un om învățat a făcut o faptă rea, pe buzele tuturor stă aceeași întrebare: cum a putut cunoaște acest om nenumărate lucruri, dar n-

a putut învăța două lucruri de căpătâi: să se teamă de Dumnezeu și să-i cinstească pe oameni?

Învăță ce vrei și cunoaște ce poți; însă un singur lucru nu trebuie să-l înveți: să folosești rău știința ta. De atâtea ori s-a spus: e mai bine să nu știi decât să știi și să folosești rău știința ta!

Egalitatea

Dumnezeu nu este Dumnezeul egalității, ci al dragostei. Egalitatea ar înlătura toată dreptatea și toată dragostea, ar înlătura toată moralitatea.

Oare soțul își iubește soția din pricina egalității? Mama își iubește oare copilul din pricina egalității? Prietenul își iubește oare prietenul din pricina egalității? Inegalitatea este temelia dreptății și reazemul (sprijinul) dragostei.

Câtă vreme dăinuiește dragostea, nimeni nu se gândește la egalitate. Câtă vreme domnește dreptatea, nimeni nu vorbește despre egalitate. Când se pierde dragostea, oamenii vorbesc despre dreptate și gândesc la egalitate. Când, odată cu dragostea, piere și dreptatea, oamenii vorbesc despre egalitate și se gândesc la imoralitate. Adică, când morala piere, imoralitatea îi ia locul. Din mormântul dragostei răsare dreptatea, din mormântul dreptății răsare egalitatea.

Opreliștea virtuții

Mulți cred că dacă ar fi trăit în alte împrejurări ar fi fost oameni mai buni. Bogatului i se pare că opreliștea virtuții este bogăția, săracului – sărăcia, învățatului – știința, celui simplu – simplitatea, bolnavului – boala, celui sănătos – sănătatea, bătrânului – bătrânețea, iar tânărului – tinerețea. Însă aceasta e doar o închipuire și o recunoaștere a înfrângerii morale. Ca și când un ostaș nevolnic ar căuta să se mângâie: „În acest loc voi fi biruit, să fiu trimis altundeva și voi fi viteaz!” Ostașul adevărat este întotdeauna viteaz, fie că rămâne la locul său, fie că este răpus. Dacă Țarul Lazăr ar fi dat bir cu fugiții din Kosovo, ar fi fost socotit un înfrânt; însă pentru că a rămas la locul său până la sfârșit și a căzut, este socotit biruitor.

Adam în Rai și-a pierdut credința; Iov în groapa de gunoi și-a întărit credința. Prorocul Ilie niciodată n-a spus: „Foamea mă împiedică să ascult de Dumnezeu!” Nici Împăratul David n-a spus: „Coroana mă împiedică să ascult de Dumnezeu!”

A fi om, puțin este

Fă binele și-l îngroapă sub piatră, el își va face limbă din piatră și va vesti lumii. Dacă ești în temniță pentru dreptate, toate stelele vor străluci deasupra închisorii tale și